

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského na neverejnom zasadnutí konanom 16. októbra 2013 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **L. P. pre pokračovací prečin podvodu** podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o návrhu obžalovaného L. P. na odňatie a prikázanie veci, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného L. P., vedená na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2T 57/2013 (na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To 97/2013), **sa tomuto súdu neodníma.**

O d ô v o d n e n i e

Dňa 10. októbra 2013 predložil predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie písomné podanie obžalovaného L. P. - návrh na odňatie a prikázanie veci. Konkrétne trestnej veci vedenej proti obžalovanému na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2T 57/2013, pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorú obžalovaný žiadal odňať tomuto súdu a prikázať ju Okresnému súdu Bratislava I.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného návrhu preskúmal v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. obsah predloženého spisového materiálu a dôvody pre odňatie veci a jej prikázanie inému súdu. Zistil, že návrh obžalovaného nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd,

ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Keďže obžalovaný žiadal odňatie trestnej veci okresnému súdu z obvodu Krajského súdu v Trenčíne a jej prikázanie okresnému súdu v obvode Krajského súdu v Bratislave, je najbližšie spoločne nadriadeným súdom príslušným na rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Obžalovaný L. P. odôvodnil predmetný návrh v podstate tým, že v priebehu doterajšieho trestného konania bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, keďže obhajcu na hlavnom pojednávaní bez súhlasu obžalovaného zastupoval advokátsky koncipient. Okrem toho podľa názoru obžalovaného k spáchaniu pokračovacieho trestného činu podvodu došlo v Bratislave, a nie v obvode Okresného súdu Prievidza. Keďže je trestne stíhaný aj v inej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava, mali sa tieto veci spojiť na spoločné konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posúdení predmetného návrhu, z obsahu trestného spisu zistil, že Okresný súd Prievidza v trestnej veci, ktorej sa návrh obžalovaného na delegáciu týka, rozhodol odsudzujúcim rozsudkom dňa 28. mája 2013. Obžalovaný proti tomuto rozsudku podal odvolanie a dňa 31. mája 2013, čiže následne, podal uvedený návrh na delegáciu tejto veci Okresnému súdu Bratislava I.

Odhliadnuc od toho, že jednoznačnosť tvrdenia obžalovaného P. o spáchaní podvodného konania len v obvode Okresného súdu Bratislava I nemá oporu vo vykonaných dôkazoch (tieto svedčia o dištančnom delikte s miestom páchania aj v obvode Okresného súdu Prievidza), predmetný návrh na delegáciu podal obžalovaný až potom, čo bol vo veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že delegácia (odňatie a prikázanie veci) sa nemôže stať prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Ostatné námietky obžalovaného P. uvedené v prejednávanom návrhu nemajú priamy vzťah k zákonným dôvodom delegácie, ale svojou povahou spadajú do posúdenia v rámci odvolacieho konania.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na odňatie veci, ako to navrhoval obžalovaný, rozhodol tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia uvedené.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. októbra 2013

JUDr. Igor Burger, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová